

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1046/2015
30.06.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца СЗР Н. власника Д.Ш. из Н.С., чији је пуномоћник Н.З., адвокат из Н.С., против туженог В.Р. из Н.С., чији је пуномоћник З.К., адвокат из Н.С., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3064/14 од 14.11.2014. године, у седници већа од 30.06.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3064/14 од 14.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 1144/2011 од 04.10.2013. године, ставом првим изреке тужени је обавезан да тужиоцу исплати на име дуга 544.880,00 динара са припадајућом законском затезном каматом од 06.02.2007. године до исплате. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 271.333,80 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3064/14 од 14.11.2014. године, ставом првим изреке жалба туженог је делимично усвојена и делимично одбијена. Ставом другим изреке првостепена пресуда је преиначена тако што је тужени обавезан да тужиоцу исплати 6.000 евра са домицилном каматом почев од 04.10.2013. године до исплате. Ставом трећим изреке првостепена пресуда је потврђена у делу одлуке о парничним трошковима. Ставом четвртим изреке одлучено је да се трошкови жалбеног поступка туженом не досуђују.

Против другостепене пресуде тужени је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11) и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је суду 06.02.2007. године, са вредношћу предмета спора од 558.502,00 динара. Побијаном другостепеном пресудом, донетом 14.11.2014. године, тужени је обавезан да тужиоцу исплати 6.000 евра са припадајућом домицилном каматом.

Будући да је побијана другостепена пресуда донета после ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), на ревизијски цензус примењује се члан 23. став 3. тог Закона, који прописује да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић,с.р.**